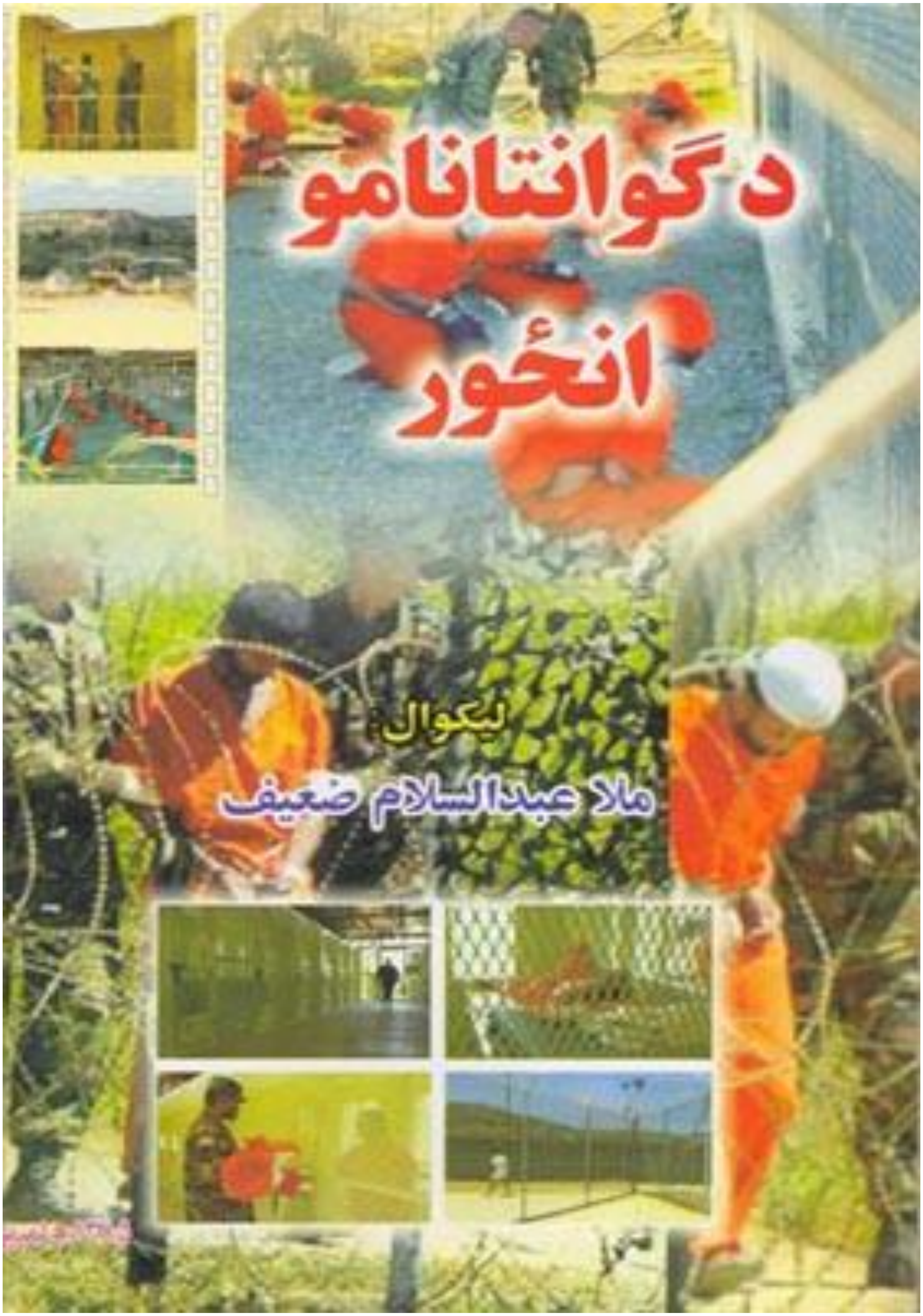

Download from: aghalibrary.com

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب پیژندنه:

IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII

دکتاب نوم :دگوانتاناموانځور

لیکوال :ملا عبدالسلام ضعیف

تصحیح : قاضي محمدحسن حقیار

کمپوز از ډیزاین: ملاخیرا الله فضلي

تیراژ : ۵۰۰۰ ټوکه(لومړی چاپ)

تقريـظ :عبدالرحيم (مسلم دوست) او استاذ بدرالزمان (بدر)

الحمد لله وحده والصلاه والسلام على من لا نبي بعده.

اما بعد: محترم ملا عبدالسلام ضعيف صاحب هغه پيژندل شوي شخصيت دى چې دافغانستان داسلامي امارت له پلوه په اسلام اباد کې سفير و. اگر چې مونږ دواړو ورونو: (عبدالرحيم مسلم (دوست) او استاذ بدرالزمان(بدر) دزندان ددورې نه مخکې ضعيف صاحب ليدلي نه و، خو دخبري رسنيو له لارې دهغه دځيرى او نوم سره اشنا شوي وو. دلومړي ځل له پاره مونږ ضعيف صاحب دکندهار دهوايي ډگر په خواکې دامريکايي اغزن زندان په ځپرگيو کې وليد.

کله چې د 2001م کال دستمبر په (11) يوولسمه دامريکا په نيويارك او واشنگټن حيرانوونکي بريد وشو او امريکا له ډېرې وارخطايۍ او ترورۍ دناټو اونورو پوځونو ملگرتيا دډالرو، وسلو او وسائلو سره زمونږ سيمې ته راوخوځېده، دترهگرۍ په خلاف دجنگ ډرامه پيل شوه او په افغانستان د کرغېړن يرغل ټکل وشو. دتل غوندې دافغانستان په دغه ناورين کې دپاکستان دپوځي استخباراتو: اي ايس اي غوالنگه شوه. دگانډيو هېوادونو په هکله د اي ايس اي کرغېړن کړه وړه او عزائم دتاريخ يو تور باب دي چې له هيچا پټ نه دي.

دا چې دترهگرۍ په خلاف دجنگ په ډرامه کې صليبيانو څه وکړل او څه غواړي؟ او د پاکستان پوځي استخباراتو دافغنستان او نړيوالو سره کومې لوبې رواني کړي دي؟ او په يو وخت کې هڅې کوي چې په خپل زعم کې اليعاذ بالله هم الله تعالى وغولوي؛ هم نړيوال، امريکا، افغانستان او دپاکستان ولس ته په سترگو کې خاورې واچوي او په دې ترتيب اوبه خړې کړي او کبان په کې ونيسي..... ددې اونورو اړوندو موضوعاتو او خبرو تفصيل به لوستونکي دضعيف صاحب په دې کتاب ((دگوانتانامو انځور))اوزمونږ دواړو ورڼو په شريک ليکل شوى کتاب ((ماتې زولنې)) کې وگورئ.

مونږ دواړه ورونه ددغه جنگ لومړني قربانيان يو چې د 2001م کال دنومبر په (17) اولسمه د اي ايس اي دافغاني گوډاگيانو په لمسون اي ايس اي ونيولو او دډالرو دپنډ او پېړ مبلغ پر بدل کې يې په امريکا وپلورولو. زمونږ گونا دخپل دين، وطن او نواميسو نه دفاع وه؛ کله چې دډيورنډ دمنحوسې کرښې تاريخي او قانوني حيثيت ړنگ شوي و اوړنگ شو هغه وخت راورسېده چې دافغانستان دخپلې خاورې پخوانيو اصلي پولوته ورسيږي او خپل حقه حقوق تر لاسه کړي. نو ددې په ځاى چې پاکستان حق ته غاړه کښېږدي او حق په حقدار وسپاري..... ټول افغانستان ته يې خيټه اوبو کې کيښوده او دخپلو افغان دښمنه افغان نماغلامانو نه يې دافغانستان په پاکستان کې دمدغمولو دعرائضو مطالبه وکړه، هغوي همداسي وکړل، او مونږ يې په کلکه مخالفت وکړ... نو ځکه اي ايس اي دجارې ناورين ښکار کړو.

زمونږ دنيولونه وروسته د 2002 م کال دجنوري په (2) دوهمه ملا عبدالسلام ضعيف صاحب هم د اي ايس اي بزدلو جنرالانو او کرنيلانو ونيوه او درې ورځې وروسته يې په امريکا خرڅ کړ؛ دټولو مسلمانانو نيول او په امريکا پلورل دپاکستان له پاره يو لوی تاريخي شرم او عار دی، خو دهغه ضعيف صاحب پلورل تر ټولو لوي شرم او عار دی چې دپاکستان او ټولو نړيوالو طاغوتي قوانينو مطابق يې قانوني پاسپورټ، ويزه اونور اسناد لرل، پاکستان دافغانستان دسفير په حيث منلي و او دقانوني ضمانت لاندې اوسېده. خو پاکستان دننګ، غيرت، بين الدولي، بين المللي، سفارتي او ديپلوماتي قوانينو، ادابو او ضوابطو نه شرمناکه سرغړونه وکړه، مونږ په لومړي ځل ضعيف صاحب دقندهار په امريکايي محبس کې وليده.

وروسته بيا کوانټنا موته يو ځاي انتقال شولو او په يو بلاك کې په نږدې پنجرو کې سره پاتې شو. چې دغه سونزمن سفر او تاريخي مرحلې کې مو تر ډيره حده سره وپېژندل. دپنجرو په دغه ملګرتيا کې به مو اکثره يوتر بله دتحقيق جريانات او دژوند دتودو سړو معلومات سره تبادله کول. ريښتيا خبره داده چې دضعيف صاحب ثبات، ښو اخلاقو، جرات او...... مونږ ډېر اغيزمن کړو. ضعيف صاحب په ډېرو سختو شرائطو کې حوصله له لاسه ورنه کړه. او ټولو کړاوونو او ربړونو ته يې دصبر او زغم اوږه ورکړه. په همدغو ستونزمنو شرائطو کې ورته الله تعالی دا توفيق هم ورکړ چې قران کريم ياد (حفظ) کړي. اکثره به دقرانکريم په تلاوت بوخت و. ښايي دمسلمانانو دغه کړاوونه، دردونه، ټپونه، شهادتونه او ګڼې ستونزې داسلامي نړۍ دويښتابه، يووالي، پاڅون او يون لاملونه شي او ټوله اسلامي نړۍ يو موټې او يو کور شي. مونږ نور ستاسو او دضعيف صاحب تر منځ نه پرده کيږو دا تاسو او دا مو ضعيف صاحب.

عبدالرحيم (مسلم دوست) او استاذ بدرالزمان (بدر)

تقريـظ :محمدقاسم(حليمي)

دهغو زندانيانو په ياد چه په تورو او تنگو خونو کې لاس او پښې تړلي دتندي او لوږي شپې پدي اميد تيروي چه که کله وربانديي دالله (ج) لخوا رحم وشي، او دخپل کور انگړ دمور او پلار غيږ وربانديي ډکه شي:

لـــــــه ډاره غږ کـــــــــــــــــــــــــولاي نشم

دسوال ياري ده اوس به ړنگه بنگه شينه

دښاغلي ورور ملا عبدالسلام ضعيف له غمه او درده ډک کتاب ماډير په دقت سره ولوست.

دزندان ترخي خاطري او يادونه ئي يوځل بيا را په ياد کړل. په پټري نيولو زخمونو ئي راته مالگي ودوړولي.

دا چه ښاغلي ضعيف څه ليدلي او څه ئي اوريدلي دي تر بگرام پوري زه ددي اعمالو شاهد يم. او ان تردي ويلاي شم چه په ځيني مواردو کې بگرام له گوانتانامو څخه سخت وو. خو زه دا هم زياتوم، چه هغه کسان دي دالله شکر وباسي چه دکابل استخباراتي زندانونه يې نه دي ليدلي. خو بيا هم دومره وايم چه انقلاب عکس يا سرچپه کيدلو ته وايي هر څه چه چپه شي نو مشکلات لري ځکه خو دانقلابونو له مخي انسانان هم سرچپه راځړول کيږي.

دضعيف صاحب په ټول کتاب کې ما ته دري نقطي ډيري مهمي اوجالبي دي:

-دا چه هر بندي به چې دشکنجو او عذابونو سره مخ شو نو دځان په حال به دومره نه وو خفه لکه چه دنورو ملگرو په حال او هميشه به يي ويل: چه په مونږ هر څه تيريږي الله (ج) دي زمونږ نور ملگري په حفظ او امان کې وساتي.

چه کله به ملگري خلاصيدل دنورو ملگرو حال به يي ليد، نو دخپل خلاصون په خوشحالئ به نه پوهيده. او دا احساس به ورسره وو چه کاش چه ټول خلاص شوي واي او يا زما په ځاي بل مظلوم خلاص شوي واي.

نو عجيبه غوندي احساس- عجيبه غوندي ورورې � عجيبه قرباني خومره اخلاص- رښتينولي- الله (ج) دي يې له هر يوه څخه قبول او منظور کړي.

-3تر ټولو بختور خو ضعيف صاحب وچه دافغانستان نمائنده يي په گوانتانامو کې وليدلای شو او بالاخره ورسره راغي.

او داسي نمائنده چه داسلام � ديانت- افغانيت- او شفقت نښې له ورايه وباندي ښکاري.

داهغه خوك دي چه زه يې پيژنم که ددي نمائنده، په واك او اختيارکي واي، نو هيڅ افغان ته به په هيڅ ځاي کې هيڅ نوع تکليف نه وو رسيدلي داسلامي وروروليي، او افغاني وحدت سمبولA-B :

په ښاغلي ضعيف صاحب ډيري سختي او ناخوالي تيري شوي. دنورو ورونو په شمول دي الله (ج) اجر ورکړي.

او الله (ج) دي ټول ملګري لدي ظلم او ستم څخه راخلاص کړي خصوصاً: زما ګران ورور خيرالله خير خوا. له ټولولوستونکو څخه هيله من يم چه دمظلومو بنديانو په حق کې د دعا لاس پورته کړي.

ورور مومحمدقاسم(حليمي)

څه پرضعیف صاحب څه یې پرلیکنه :محمد حسن حقیار

د(ګوانتانامو انځور) دبشر دخواخوږو او نړیوالې وروروليـ دمدعیانو ؟؟ په لاس د بشر درټلو، کړولو، سپکولو، ځورولو او دردولو لپاره دهغه جهنم ته ورته ځای (ګوانتانامو) ترخې خاطرې دي چې دځمکې پر سر یواځې خپله خپل مثال دی او بس.

دکتاب لیکوال ښاغلی ملا عبدالسلام ضعیف هم هغه څوک دی چې له شک پرته دیو دیني عالم او په نړیواله کچه دیو پیاوړي دیپلومات په توګه ځلېدلی خو دلیکوال او ادیب په توګه لا چا نه پېژنده خو دادی حالاتو او اړتیاوو لیکوال هم کړ.

زه له دولسو کالو راهیسې له ضعیف صاحب سره پېژنم، دپېژندګلوۍ په پیل کې یا هغه وخت چې دده سیر ت مې نه و مطالعه کړی نو دده دصورت یا فزیکي جسم په لېدلو مې داسې انګېرله چې ښایي ضعیف صاحب به رښتیا ضعیف نه وي، دی به ډېر کبرجن او په اصطلاح کلانکاره وي خو کله مې چې پېژندګلوي ورسره ډېره شوه او په یو وزارت کې ده ته د ـےمر او ماته دمامور په توګه دکار چانس پیدا شو نو دده په اړه خپل خیالي اټکل مې ناسم وموند او درک مې کړه چې ملا عبدالسلام دحق پر وړاندې ډېر ((ضعیف)) دی.

دضعیف صاحب دسیاسي کفایت، مدیریت، اهلیت او شخصیت په اړه ځکه څه نه لیکم چې دی داسې ورک نومی او تیټ پوړی څوک نه وو چې ګوندې څوک یې نه پېژني (عیان ته څه حاجت دبیان) خو دده دیو نږدې همکار او ملګري په توګه ماته هم ویاړ دی چې دوست مې دیو بریالي دیپلومات ، کارپوهه او محترم شخص په توګه وځلېد .

دضعیف صاحب وروستی ماموریت په پاکستان کې چې داسلام دکلا او دمسلمانانو لپاره دیو ځانګړي هېواد په توګه جوړ شوی دافغانستان ددولت اوافغانانو استازیتوب (سفارت) وو.

سفیرڅوک وي، څه حقوق، مسئوولیتونه اودندې لري دا هغه پوښتنې دي چې له هر لوستوال او کم لوستي سره یې ځوابونه شته . په دې مانا چې که دوه هېوادونه ان که دوه ولسونه هم یو له بل سره وران شي او میلیونونه وګړي یې هم په جګړه کې ووژل شي نو سفیر یا استازي یې مصئون وي په مسلمانه ټولنه کې خو پرېږده ان په نا مسلمانه ټولنه کې هم همدا دود دی ، او دا دود ډېره تاریخي لرغونتیا لري او که چا دادود مات کړي نو دنړیوالو له ملامتیـ او جګړو سره مخ شوي.

راشده خلفاوو به دکفارو دسفیرانو ډېر احترام کاوه او یو ځل خو یې دکفارو په لاس دخپل استازي پر وژنه له هغوی سره جهاد اعلان دهغوی دلسګونو تنو وینې تویې کړې .

۲۷ کاله وړاندې ایران دامریکا له دیپلوماتانو سره نامناسب چلند وکړ چې ددښمنۍ اور یې اوس هم بل دی او دایران ملت پکې سوځي.

خو پاکستاني چارواکیو دافغان دولت او افغان مسلمان ولس له استازي سره چې دواړو هېوادونو دیو بل حکومتونه په رسمیت هم پیژندلي وو، ددې سفیر رسمي اعتبار لیک یې هم منلی، سیاسي پاسپورت، ویزه ،دکار اجازه هر څه یې ورکړي و څه وکړل ؟؟

افغانان ډېر ستر ، غیرتي او با شهامته خلک دي او هر وخت یې دیومسلمان ګاونډي په توګه له پاکستان سره ښې اړیکې لرلې دي دهغوی دتېري پر وړاندې یې له صبر او زغم څخه کار اخستی ، ناځواني، له ژوبلې ګوتې نیول یې ورسره نه دي کړی. خو په مقابل کې یې هر وخت پاکستان دافغانانو داحسان او ځوانۍ ځواب په ناځوانۍ ورکړی دی.

راځئ چې له پاکستان سره دافغانانو دځوانۍ او ستر توب دا دوه بېلګې ولولو.

دظاهر شاه دوران ۱۹۷۱ م کال و، دپښتونستان په سر له پاکستان سره دافغانانو تبلیغاتي او سړه جګړه ښه په درز کې روانه وه چې په همدې وخت کې هند له پاکستان سره ونښت ددواړو هېوادونو ترمنځ کلکه جګړه روانه وه دافغانستان دکابینې په غونډه کې ځینو وزیرانو وړاندیز وکړ چې اوس پاکستان له هند سره نښتی دی نو دافغانستان لپاره ښه چانس دی چې له پاکستان سره جګړه اعلان او دپښتونستان مسئله له نظامي لارې حل کړي . په هغه وخت کې پاکستان له نظامي پلوه په ډېر کمزوري دریځ کې و چې یواځې له هند سره یې هم دجګړې تاب نه درلود په داسې حال کې چې دافغانستان برى او دپښتنو دله لاسه وتلې خاورې بیا ترلاسه کول سل په سلو کې باوري و، خو دکابینې ډېرو غړیو له دې وړاندیز سره مخالفت وښود ، دلیل یې داو چې پاکستان زموږ مسلمان ګاونډی هېواد دی او اوس په ډېرو ناوړو شرایطو کې قرار لري او ان دوېش له خطر سره مخ دی نو که موږ پرې حمله وکړو دابه یوې ناځوانۍ ته ورته کار وي موږ باید دخپل مسلمان ګاونډي له ناوړه حالت څخه ګټه وانخلو او نه یې باید له ژوبلې ګوتې ونیسو.

که څه هم پاکستان خپل مخ په اینه کې لیدلی و اوانګېرلې یې وه چې افغانستان به هرومرو پرې حمله کوي خو کله یې چې دافغانانو داسترتوب او ځواني ولیده نو له حیرانتیا ورته ګوته په غاښ شول .دهند او پاکستان ددې جګړې پایله داشوه چې پاکستان دهند پر وړاندې ماتې وخوړه ، جنرال نیازي خپله وسله دهندي جنرال (ارورا) پر وړاندې کېښوده، او شیخ مجیب الرحمن له پاکستان څخه بېل شوی خپلواک بنګله دیش اعلان کړ.

د۱۳۵۱ هـ ل دسه شنبې په ورځ دمرغومي په ۲۱مه چې د۱۹۷۲ م کال دجنورۍ له یوولسمې سره سمون خوري پاکستان په پېښور کې افغان قونسلګرۍ ته خبر وکړ چې دپاکستان ولسمشر ذوالفقار علي بوټو غواړي همدا نن کابل ته سفر وکړي، بوټو په هماغه ورځ دیو پلاوي په مشرۍ چې هوایي مارشال رحیم خان، دوسلوالو ځواکونو لوی

درستیز جنرال غلام اسحاق خان (چې وروسته دپاکستان ولسمشر شو) او نور په کې وو دهوایي ځواکونو اړوند الوتکه کې کابل ته راغلی او دخواجه رواش په هوایي ډګر ورته په خپله دظاهر شاه ، صدراعظم ډاکټر محمد ظاهر، دصدارت مرستیال ډاکټر عبدالصمد حامد ددربار وزیر علي محمد لخوا هر کلی وویل شو.

بوټو په کابل کې څلور ساعته تېر کړل او دګلخانې په ماڼۍ کې یې له افغان مشرانو سره خبرې اترې وکړې نوموړی دافغانانو له ځوانۍ، مروت او شهامت څخه دومره اغېزمن وو چې که کچه یې دهغه له دې څرګندونو څخه معلومولی شو. : ((ددې لپاره کابل ته راغلی یم چې خپل دمننې او احترام مراتب داعلیحضرت همایوني، دافغانستان دحکومت او خلکو حضور ته ددوی دهغه له همدردۍ څخه ډک دریځ په اړه پخپله وړاندې کړم چې زموږ دهېواد په اړه یې په هغه وخت کې خپل کړی وو چې له یو لوی کړکیچ سره مخ وو ، افغانستان دېته ورته دریځ په ۱۹۶۵ م کال هم غوره کړی و او پاکستان چمتو دی چې دافغانستان ددې ځوانمردانه اقدام په بدل کې تر ممکنه حده متقابل اقدام وکړي ..))

افغانستان وپنج سال سلطهٔ طالبان

دسردار داوړد خان دصدارت په زمانه کې بیا هم دپاکستان او افغانستان ترمنځه دپښتونستان په سر لانجې، اودیو بل پر ضد پروپاګند روان وو چې دپاکستان دبهرنیو چارو دوزارت مرستیال سکندر مرزا کابل ته په یو رسمي سفر راغی څرنګه چې سکندر مرزا دافغانانو مېلمه وو نو افغان حکومت کابل راډیو ته رسماً خبر ورکړ چې دپاکستاني مېلمه د احترام لپاره دې پاکستان پسې پروپاګنداو ترهغې چې سکندر مرزا دلته وي دپښتونستان خپرونه بنده کړي .

خو پاکستانیو چارواکیو دافغانانو ددې احسان حق څومره ادا کړ!! دافغان دولت او ولس له رسمي استازي سره یې څه چلند وکړ اودافغانانو له مجبور حال څخه یې څومره دځان په ګټه کار واخیست ، دافغانانو څومره وینې یې وڅښلې، دروسانو او دهغوی ګوډاګیانو پر ضد له افغان جهاد څخه یې څومره ناوړې ګټې واخیستې. ددې ملت له بچیانو(سرښند نکیو طالبانو) سره یې څه وکړل ؟! دا هغه حقایق دي چې لیکل یې ډېر وخت او حوصله غواړي.

زه ګومان کوم چې دنړۍ تاریخ به داسې بېلګه ونه لري چې یو څوک دې خپل هم مذهبه، په دین، دود او دستور کې ګډ بېګناګاونډی او په خپل هېوادکې بر حاله سفیر دکفارو دخوښۍ لپاره بل هېواد ته چې په دین، عقیده، ژبه، فکر ... کې ترې بېل او په جغرافیوي لحاظ دنړۍ بل سرکې وي داسې لاس تړلی وسپاري لکه چې پسه لیوانو ته سپارل کېږي .

راځئ دلته ایمانونه او وجدانونه پرتله کړو یوې خواته داسې ایمانونه چې خاوندان یې دامریکا (صهیونیسم) دخوښۍ لپاره هر ذلت ته غاړه ږدي له ازادۍ، خاورې، ننګ او ناموس هر څه ورتېرېږي او بلې خواته په نوم ((ضعیف)) خو ددومره پیاوړي ایمان او بشپړې عقیدې خاوند چې دګوانتانامو دزندان تکلیفونو او شکنجو یې هم ایمان ټکنی نکړ.

نه یواځې دا چې ټکنی او کمزری نه شو، بلکې لا فولادي شو دایمان او سپنې یې دزحمتونو او کړاوونو(ـے ب) وخوړ نوره هم کلکه شوه اوکله چې امریکایې چارواکي ورته په زندان کې وړاندېز کوي چې له ګونتانامو یا جهنم ته ورته زندان څخه به یې هم خوشې کړي ، لکونه ډالر او منصب به هم ورکړې خو له دوی سره دې دوست او همکار واوسي نو په ډېري زړورتیاپیغمبري ځواب ورکوي: (رب السجن احب الی ممایدعونني الیه) یعنې: ((زما ربه زندان راته غوره دی له هغه څه څخه چې دوی مې ورته بولي .)) چې هغه دیو مسلمان ورور په ضد له کفر سره مرسته وه.

پاکستانیو چارواکیو دی ولې امریکاته وسپاره؟ ښکاره ده چې دچوکۍ دساتلو او دمادیاتو دترلاسه کولو لپاره .خو ، ښه شوه چې دامریکا ډول ته دنڅېدونکیو پاکستانیانو او افغانانو په امریکا پورې ترلې هیلې هم پوره ؟؟شوې. دوی خو معاذ الله له الله ج څخه هم پر امریکا کلک باور درلود . امریکاددوی معبود ګرځېدلی و، دوی انګېرله چې دوزخ او جنت دواړه دامریکا په واک کې دي دلته به جنت راوړي دامریکا له راتګ سره به دلته د افغانستان په ویالو کې شهد او شیدې وبهېږي، په دوی هماغه د پخوانیو قومونو کیسه شوې چې قرـےن موږ ته بیان کړې : ((فلما راوه مستقبلا اودیتهم قالوا هذا عارض ممطرنا بل هو ما استعجلتم به فیه ریح عاصف تدمر کل شئ بامر ربها)) یعنې:((کله یې چې په فضاکې ورېځې ولیدې چې د دوی کلیو ته مخامخ راروانې وې نو دوی وویل چې دا پلنې ورېځې دي چې پر موږ ورېږي (نه نه) ،بلکې دا هغه څه دي چې تاسې یې په غوښتلو کې بېړه کوله (عذاب دی) په دې کې توند او تېز باد دی چې د خپل رب په امر هر څه له منځه وړي.))

لوېدیځوالو هم انګېرله چې امریکا به موږ ته د ژوند ټول نعمتونه راوړي نور به نو زحمت نه وي.... خو دا دی د دوی د اټکل پر خلاف ، امریکا هم پاکستاني ولس او هم افغان ولس ته اور بل کړ او وینو چې هره ورځ لسګونه بې ګناه هېوادوال وژني، په ناموس یې تېری کوي او کومه نخره پاتې ده چې ویې نکړه، نیستي او غربت خپل وروستي پړاوونه وهي، د هیچا سر، مال او ناموس خوندي ندی، لنډه دا چې امریکا باران نه بلکې توپان وخوت .

په دې کتاب کې د بشر د مدعیانو لخوا د بې ګناه ، مظلوم او کړیدلي بشر ته د سزا ورکولو، د هغوی د بې پته کولو د انسانیت د سپکاوي ښه ریښتینی انځور کښل شوی دی .

دا څرګنده ده چې لدوی سره بندیان له دې پرته بله ګناه نلري چې د ځمکې پرسرله الله (ج) پرته د بل چا جباریت نه مني، د اوسنیو فرعونانو او نمرودانو په وړاندې د تسلیمۍ او سجدې سر نه ټیټوي ، او په همدې خاطر کړول کېږي، ځورول کېږي. ((وما نقموا منهم الا ان یومنوا بالله العزیزالحمید)) یعنی : ((او دوی ترې غچ نه اخلي مګرپدې خاطر چې دوی یواځې په عزیز او حمید خدا ی(ج) ایمان لري .

ښاغلي ضعیف هم له همدې په خدای ج مئینو کسانو او د الله ج د نور په ډیوه ستې پتنګ دی، دا کتاب دده د خپلو سترګو لیدلی حال او په ده تېرې شوې ترخې خاطرې دي .

پوره باور دی چې دامریکا دتمدن، دیموکراسۍ، پرمختګ، ازادۍ او دبشر دحقوقو په چېغو ډېر غولیدلي او دلوېدیځ ژوندانه ډېر تږي به ددې امریکاېې سراب په لیدلو ماړه او دوخت ددې لوی فرعون اصلي څېره به ورته ښکاره شي نور نو درانه ضعیف صاحب ته په ده دتېرو شویو عذابونو او کړاوونو دا جرونو او په افغانستان کې دسوچه اسلامي نظام دنفاذ دعاګانې کوم.

محمد حسن حقیار

۱۳۸۵ هجري لمریز دچنګاښ لومړۍ

سریزه

دټولو کایناتو څښتن پیدا کوونکي او پالونکي ته ثنا اود نړی ستر لارښود او دهغه ورونږو لارښوونکو اودکورنی ټولو غړیو او ورسره ټولو ملګرو ته درودونه او سلامونه، دلوی متعال څښتن شکر کوم چی دلوی رحمت په بخښولو سره یې داوسنی نړی داستکباری قوت له خونړیو منګولو څخه سالم راویستم او نوی ژوند یې را په برخه کې اوله هغو ورونږو څخه یو جهان مننه کوم چی زما په خوشي کولو کې یي کوښښ کړی دی.

چون د ننني دنیا دتروریست او ویره اچونکو په نامه داستکباری قوت له خوادیوویشتم قرن، تر ټولو دظلم اوبی قانونه نېولو خوشې کولو لړی روانه کړې ده، اوپه ګوانتانامو کې یی دقانون خلاف، دملل متحد، او بشری ادارو، له اعتراضونو سره سره دبی سرنوشته بندیانو ساتلو ته له قانونی محکمي پرته دوام ورکړی دي، چی داخپله تر ټولو لوی تروریستی عمل دی، چی زه هم ددغه ښامار په خوله کی دپاکستانی مخلصینو !!؟له خوا لویدلی وم، چی بیا یی په ګوانتانامو کی ترستوني کښته کړم، چی تر دریو کالو اولسو میاشتو وروسته بیا افغان حکومت ته وسپارل شوم.

ډېرو ورونږووغوښتل چی له دغه جریانه خبر شی، او د هغه مفصل بیان واوری او ډېرو ورونږودمبارکي په لیدوکي چي راتلل، او ډېرو ورونږو دټیلفونونو په ذریعه رانه وغوښتل ، چی دا انځور خومره چی ژر ممکن وی وباسم، او ورونږو ته یی تقدیم کړم، ماهم دنا چاری له کبله د دغو ورونږو د ارزو پوره کولو په خاطر دغه لږ خاطرات دبیلګي په توګه ولیکل، الله (ج) دې وکړی چی دډېرو ورونږو سوالونه په کښی جواب شوي وی.

ګرانو او محترمو لوستونکو کیدای شی، تاسو زما په لیکلی وړه ډالي کې څلورو څیزونو ته دلوستلو په وخت کې ګوته ونیسی، اول داچې ډېر داسی لیکلي به ولولئ چی د ادبی پلوه پکښي نیمګړتیاوي وی او کله خو به داملا نیمګړتیا ولری، دا چی له یوي خوازه لیکوال نه یم، او دا اول ځل دی چی داسی لیکنی ته زړه ښه کوم، بل دا چې کله ناکله دښه صحت احساس نکوم، اوله روحی مشکلاتو سره مخ کیږم نوهیله ده چې معذرت مو ومنئ

دویم دا چی ځینی لیکنی شاید څه ذهنی فشار ولری اوله لوستلو سره یې ستا سوپه زړه کي هیښونکې څه پېداشی، اویا په دماغ درته بوج راولی، اویا داچې ځینی لوستونکی ښایي اعتراض وکړي چی ځینی مطالب دځینو شرایطو مطابق باید ذکر شوی نه وای، که بالفرض داسی څه پیداشی زه ستاسو دفکر او نظر درناوی او احترام کوم او په ځای یی بولم البته زما سره د دوو شیانو احساس ډېر اوډیردی، اول دا چې له مسلمانانو سره په مختلفو نومونو او دسیسو ناوړه کړه ونشی چی هغه دانسانیت له حده وتلی وی اود ځناورو تر حده بد چلند ورسره وشی، بل دا چی دبشر د حقوقو په نامه باید له مسلمانانو سره درغلی او دوکه بربنډه او وغندل شی، اومسلمانه ټولنه بایدد داسی دوه مخه شیطانت او په ګبین کې ګډو زهرو څخه ځان وساتي ، داسی پلانونوته ځیر او ویښ واوسي او مخه یې ونیسی.

دریم داچی په لیکلو کی به غلیظ او شدید الفاظ وومومي چی دځینو لوستونکو په نظر به له ادبي چوکاټه وتي اوپه ځای نه وی، اوځینی لوستونکی یې شاید تعصب وبولي .ګرانه لوستونکیه په الله (ج) قسم دی له چا سره شخصی تعصب نه ساتم، خودا لیکل به دوه مفهومه لری یودا چی زما شدت به زما دپوره مظلومیت نماینده ګي کوي چې دهغودعمل په مقابل کې به زما عکس العمل اوددې الفاظو کارول به زما دپړسیدلي زړه بوج کم کړي.

دویم دا چی په ټولنه کی هر سړی باید په دی پوی شی چی هر سړی دخپلو اعمالو مسؤلیت لری هغه که هر څوک وی.

څلورم په لیکنه کی د ځینو مملکتونو پالیسۍ اومنافقانه کړنو ته په زغرده اویا نا مستقیم ډول اشاره یا شدیدالفاظ کارول یاغندل، ددی معنی نلری چی ملت ته داسی څه ویل په کار دی، داسی نه ده ، بلکې زما لیکنه یواځی دهغه وخت تر حکومتونو پوری محدوده ده اوبس. زه په ګاونډي هېواد پاکستان کې، قریب دوه کاله دافغانستان دلوي سفیر او ځانګړي استازي په توګه په رسمي دنده ګومارل شوی وم، او دا هغه حالت وو چې نړیوالو په ځانګړي توګه نااسلامي نړي دافغانستان داسلامي امارت موجودیت ددوی په اصطلاح دخطر یو لوی عامل ګڼلی وو، چې دځینو افغاني کړیوپه مرسته یې داسلامي امارت ختمولو ته بډي رانغښتې وي، او ددي کار لپاره یي په مختلفو لارو چارو غور کاوه، داسلامي امارت دمخالفینو او په خارج کې دځینو غربي کلتور پلووافغانانو سره، دامارت په نابودولو کې یي مشوري او مجلسونه کول، او په خارجي هېوادونو کې یې، په یوه او یا بل نامه غونډې او کنفرانسونه جوړ ول. په افغانستان بندیزونه ولګیدل، دتجارانو په ځینو صادراتو وارداتو، دپور پر راکړه ورکړه، په بانکي حسابونو، دحکومت دچارواکو پر سفرونو، او دالوتکو په تجارتي پروازونو، هم بندیزونه ولګیدل چې ټول ملت یې له کړاوونو سره مخ کړ، دا زما په ژوندکی ماته تر ټولو سټری اوستومانه حالت وو، چې دپاکستان دحکومت په دوه مخي سیاست بیا تردي ټولو زیات ځوریدلم، چې له یوي خوا به یې دمقدس جهاد خبري کولي، او له بلي خوایې خپل هوایي ډګرونه، او استخباراتي پټ معلومات ، امریکایانو ته دمظلومو افغانانو دوژلو، اودافغانستان دورانولو لپاره ورکول.

خو دا هرڅه وشول، زه ددغه دوه کلن مسؤلیت په وخت کې دحکومتي چارواکو، او عامه خلکو سره ډېر ناست ، او ولاړ یم، دپاکستان عام وګړي ، اسلامي احزاب اومطبوعات ،اسلام خوښه مسلمانان دي ، چې له اسلام سره پوره مینه لري، دپاکستان اوپه ځانګړي توګه دمشرف ددغه ناروا عمل خلاف وه، او ډېري هلي ځلي یې کولي چې پاکستان داسي عمل باید ونکړي چې دتلپاتي کاونډي هېوادپه ضد داسي کار نامه تر سره کړي، چې دتاریخ لپاره یې په تندي تور خال پاتي شي، او له بل پلوه پخپله ورته هغه څه پیښ شي چې دګاونډي لپاره یې غواړي. مکوه په ما، چې وبه شي په تا.

دپاکستان ولس له افغانستان سره ډېري نیکۍ او ښیګړي کړي دي او په تیر تاریخ کې یې ورسره د ورور غوندي سلوك کړي دی، دپاکستان خلکو چې داسلامي اخوت او ورورولي له کبله کوم محبت له دطالبانو سره درلود او

تردوی وړاندي يې دمجاهدينو سره درلود اوتراوسه مهاجرينوته يې په خپل كوركي ځاي وركړي،ځانګړي قدر او ارزښت لري ډېر وروڼه او خوندي ما وليدلې چې دپاکستان دحکومت دپالیسي خلاف يې له طالبانو سره ستري همكاري كولي او لويي مظاهري يې كولي، حتی ښځو به دخپلو ګاڼو تحفي چې تر ډېرو شيانو ورته محترمي دي طالبانو ته وركولي ما دا ليدلي چې جوالي غريب به هم خپل په اندازه كمك كاوه چې دا زما لپاره ډېر په زړه پاتې انځور دي، زه دهغه ټولو مسلمانانو لپاره چې له افغانانو سره يې په غم كې ځان شريك كړي، او ورسره يي الهي مينه كړې، له لويه خدايه ورته په دنيا او اخرت كې لوی اجر غواړم. كه الله (ج) په ما رحمت وكړي، په ورځ دمحشر به زه ددغو وروڼو او خويندو چې زموږ په غم يې ځان خبر كړي، شاهدي وركوم انشاء الله.

دپاكستان دديكتاتورانو او ځينو اجنټانو ناروا كړني، او پاليسي هغه قرباني نشي له منځه وړلی چې دپاكستان ملت تيرولسيزوكي كړي دي.

زه پخپله له هغه ټولو مسلمانانو وروڼو او خويندو څخه ډېره مننه كوم چې ديرغلګرو ديرغلونو په وړاندی يی له موږ سره ترخپل وسه همكاری كړيده.الله (ج) مودی لدی څخه له سختو ابتلاګانو وساتی اود وروستۍ زمانې ناوړه فتنی او دفساد خپرونكی اذهانو زهرجن پلانونه دی الله ج په خپل لوی فضل زموږ په پاک افغانستان او ټولی اسلامی نړی نه خپر وی.

والسلام

په درناوي

ملا عبدالسلام (ضعيف)

زما خوب

دنيولوڅو ورځي مخکې مې خوب ليده چې ډېر وحشت ناك غوندي وو، په خوب کې مې وليدل چې خپل سکني ورور مې راشي، په لاس کې يې دقصابانو لويه او تيره چاړه وي، په مخ يې دقهر او غصې نښې ښکاريدې او په ډېر قهر او غصه وو، ما ته ښه نژدې راغی او لويه چاړه يې په لاس کې تاو راتاو کوله، ماته يې نيغ نيغ کتل، کله چې ښه نژدې راغي او ښه نژدې راته ودريده، په نرمه لهجه سره يې راته وويل: وروره زه ددې لپاره راغلې يم چې تا په دغه چاړه سره حلال کړم، دواړه لستوڼي يې رانغښتي وو، زه حيران وم او کله مې هم دا باور نه راتله، چې زما سکني ورور به دداسې بدۍ او ناروا ارادې ټکل کړې وي، له بل پلوه ما کله هم له دې ورور سره بد سلوك نه وو کړې او نه مې کله بد ورته رسولې وو او نه مې دده دخفه کيدو هڅه کړې وه او ډېر ځله به مې ويل، چې څه ټوکه به کوي او يا به رواني ناروغي ورته پيدا شوې وي، خو دده په ډېر اصرار سره مطمئن شوم چې، دزړه له کومې هم دا اراده لري، ما دځان سره فکر کاوه چې مشر ورور که په دې سره خوشحاليږي، بايد دا ارزو يې زه پوره کړم او که په قناعت سره برياليي نه شم نو به غاړه ورته کښېږدم او مقاومت به ورسره نه کوم، په ډېره نرمې سره مې ورته وويل وروره ما هيڅکله هم تا ته بد نه دي رسولې چې انتقام راڅخه واخلې او نه مې ستا په خلاف کوم کار کړې، څه سبب دی چې تا داسې غير شرعي ټکل کړې دی، خو ونه توانيدم چې قناعت ورکړم بالاخره ورته مې غاړه کښيښوده او ورته ومې ويل: وروره څه چې دې اراده کړې هغه پوره کړه خو بيا هم په دې تمه وم چې، کيداې شي ترڅې نيت تيرشي او رحم يې په زړه کې راشي، ځان مې ورته په ځمکه واچاوه او قرباني ته چمتو شوم، ورور مې بې له دې چې رحم راباندې وکړي، په غاړه يې د قصاب لويه چاړه راکښيښوده او په بيړه سره يې حلال کړم، دا خوب مې هغه مهال وليد، چې پنځه شپږ ورځې وروسته پاکستاني سرتيرو زما کور له څلورو لورو څخه محاصره کړ، خو ما دا حال ترڅې دمه نه چاته و ويلې او نه يې خپله په تعبير پوهيدم.

بسم الله الرحمن الرحيم

قالت ان الملوک اذا دخلوا قرية افسدوها وجعلو اعزة اهلها اذلةج وکذلک يفعلون. الاية

ترجمه: نو وويل بقليس چه بيشکه باچاهان هر کله چه ننوزی په کوم کلی په غلبه او قهر سره خرابوی دوی هغه کلی او گرزوی عزتمند دوسدونکو دکلی ذليله او خوار همدارنگه کوی.

کړیدلی انځور

د میلادي کال 2002 دجنورۍ دمیاشتي دوهمه وه چې دپاکستاني مقاماتو دنوي کال د مراسمو لړۍ ختمه شوه او شپه تیره شوې وه، په خپل کور کې مې دکورنۍ له غړو سره دمعمول په څیر ژوند کاوه او د خپلو ورکو وروڼو، او شهیدانو، چې دبې رحمه دوستم لاس ته دپنا په امید لویدلي وو په لټون وم، او له ځینی مختلفو مراجعو څخه مې دمرستي هیله کوله .

واقعاً له خپل برخلیک نه ناخبره وم، او بل دا چې ددا سي لوي غم او مصیبت په پیښېدلو راڅخه دخپل ځان غم هیر و، او په دي لټه کې وم، چې دشمال وروڼه به په څه شکل خپلو کورونو ته سالم ورسیږي، او څنګه به د غائبو وروڼو دکورونو سره تماس ونیسو، او څنګه به د بې کوره شوو افغانانو په درد ځان خبر کړو،قریب 8 بجي وی چې ناڅاپه د کور ساتندویانو خبر راوړ ، وامې وریدل چې یوڅو تنه پاکستانیان ملاقات ته راغلي او ځانونه حکومتي مامورین معرفي کوي.

کله چې زه دمیلمنو لپاره هغه کوچني کوټې ته ورغلم چې دمعمول په څیر به موږ نابلده خلك پکښې لیدل او ومي لیدل، چې درې کسه چې یو یې پښتون و چې ځان یې دګلزار په نامه معرفي کړ او دوه نور کسان چې اوردو ژبې و په چوکیو کې ناست و ، ما سلام وکړ او ښه راغلاست مې ورته ووایه، لاسونه مو سره ونښلول او کښیناست،و وروسته مې دچاي مناسبت وکړ او دوي ته مې انتظار کاوه چې دڅه پیغام سره مله دي.

په دوي کې یو نفر وو چې طبیعي حالت یې دتعصب او دکرکې ډك معلومیده ، تور مخ، برداره او پړسېدلي لوېې شنې شونډې، او پړسېدلي خېټه، او ځړېدلی جج لکه تازه چې ددوزخه استازی راغلي وي په ډېره بې احترامي یې په خبرو پیل وکړي اوویې ویل (یور ایکسلیسني یوار نو مور ایکسلیسني)

(your Excellency you are no more Excellency) یعني ډېر محترمه ته نور محترم نه یې دا هغه الفاظ دي چې دډېری دښمنۍ او تعصب له مخی استعمالیږی اود ډېر بې عقلو ترخولو وزي او کله یې هم ضرورت نه لیده کیده، او بیواځې یې دتعصب او دښمني څرګندونه کوله، بیایې وویل: چې ته پوهیږي امریکایان یو لوي سوپر طاقت دی، او څوك یې مقابله نشي کولي، او نه یې خبره ورګرځولاي شي نوهغوي تاته ضرورت لري چې تحقیق درڅخه وکړي، زموږ دراتګ موخه همدغه ده چې تا امریکایانوته تسلیم کړو، او هغوی زموږ څخه راضي شي اوپاکستان هم له خطره بچ شی.

په ځواب کې مې ورته وویل: چې داخبره خو سمه ده چې امریکایان ستاسو په اصطلاح سوپر طاقت دي، خوسره ددی په دنیا کې قانون او اصول شته چې دهغي له مخي دنیا ټولي چاري پر مخ بیایې نو په کومو اسلامی اوغیراسلامی مروجه اصولو تاسو له ما سره داسي معامله کوئ او دکوم قانون له مخي تاسو مجبور یاست چې ما

امریکایانو ته تسلیم کړئ، ستاسو حق خو یواځې دادي چې ما ته ځواب راکړئ، او مهلت راکړئ چې زه ستاسو هیواد پریږدم او بس، خو دا لوغړن او کرغیړن او بي رحمه مزدور په ډېرې سپین سترګۍ سره راته وویل: چې زموږ سره نن اسلام او قانون مطرح نه دي او یواځې دپاکستان ګټې مطرح دي او بس.

کله چې ما ددوي سلوك او وضعیت درك کړ ، معقولیت او دلائلو هیڅ ګټه نه رسوله مجبوراً ساکت شوم او ورته مي وویل: چې څه غواړئ هغه وکړئ موږ اوس ستاسو په لاس کې یو بې له یو پروردګاره بل څه نه لرو او پر هغه مي توکل دی.

وروسته دوي وویل: چې تر ۱۲ بجو پوري په کور کې اوسه، او وروسته به تا پیښور ته انتقال کړو خو زما کور څلور طرفه محاصره و، او دوتلو هیڅ لاره یې نه وه اونه می دامید اوکمک مرجع درلودل،دتلفون دلاری می دپاکستان خارجه وزارت سره تماس ونیو خومسوولومقاماتودجواب نه ډډه وکړه.

له کوره ایستل

پورتني راغلي پلاوي دکوره له ا یستلو مخ کې راته وویل چې موږ تا پیښور ته انتقالوو چې هلته به ته زموږ سره اوسي او صرف امریکایان به درڅخه تحقیق کوي، او کیداي شي وروسته تر لسو ورځو بیرته خپل کور ته راشي، هم داسي اطمنان یې زما کور او فامیل ته ورکړی و چې تر هغه وخته چې زه لدوی سره په توقیف کې یم، زما دفامیل لپاره به داوسیدلو ځاي، او مصرف ورکوي خو دا هرڅه په هغه ځاي پاتي شول . دیادوني وړ ده چې په دغه وخت کي ما د لسو۱۰میاشتو ویزه درلوده، او دپاکستان دبهرنیو چارو وزارت هم راته رسماً مکتوب را لیږلي و، چې زه تر هغه وخته په پاکستان کې اوسیدلي شم تر څو په افغانستان کې شرائط عادي کیږي، او هم مي دملل متحد هغه مکتوب درلود چې په کې ذکر شوي وو، چې ددي مکتوب لرونکي یو اهم شخصیت دي او دده دشخصیت باید احترام وشي او څوك ورسره غرض ونکړي، چې مطلب یې پاکستاني مقامات وو .

څه دپاسه دولس بجي وي چي دري موټره دکور مخي ته ودریدل،او راتلونکي لاري یې بندي کړي دخلکو او موټرو، تګ او راتګ یې ودراوه، او هغه ژورنالستان یې چې غوښتل یې دغه صحنه ووینې او دپاکستان دغه ناروا، او ظالمانه عمل نړۍ، او په تیره بیا مسلمانانو ته وښیي نه پریښودل. ان تردې چې دلېدلو فرصت هم ورنه کړل شو ، ماته یې دراوتلو امر وکړ.

زه په داسی حال کې له کوره راووتم چې بچیانو مي چیغي وهلي او پاکستاني عسکرو چې داسلام دفاع خپله موخه ښیي دیوه مسلمان میلمه چې هیڅ جرم نلري هیڅ قانون جواز نه ورکوي، صرف د نامسلمانو دخوشحالولو، او دیوڅو پیسو لپاره کفارو امریکایانو ته ډالۍ کړي، دقران، او اسلام، دود، او عنعني دغیرت، او شهامت، دضیافت ،او میلمه

پالني، دملي، او بين المللي، قوانينو داسلامي اخوت درحم، او شفقت په خلاف داسي ناروا جرئت وکړي،په هرصورت له کوره راووتم او حيران وم چي ولي داسي ظلم وشي، اوولي څوك نشته چې دداسي ظلمونو مخه ونيسي، هغه دبشر حقوق، او بين المللي قوانين، هغه دديموکراسي او ديپلوماسي حقوق څه شول، په هر صورت له کوره دباندي لږ شيبه ودرول شوم، او ما دکور په طرف خپلو ماشومانو ته د کتلو جرئت نشو کولاي اونه مې دتسلی اوازياپيغام ورکولی شواى. بيا په هغه موټر کې کښېناستم چې ما يې هيڅ کله توقع نه کوله، او دپاکستان له مقاماتو څخه مي چې ځانونه يې زمونږ ورونه، او خالص مسلمانان معرفي کول، او کله کله خو به يې د مقدس جهاد خبري هم ترخولې ايستلي داسي اميد نه درلود.

زه د منځ په موټر کې سپور کړل شوم چې يو امنيتي موټر مخ ته روان وو او بل يعني دويم تر شا بدرگه کاوه، هغه موټر چې زه په کښي وم دبيخي تورو ښيښو درلودونکي وو چې نه ما څوك ليدلي شواى، او نه زه چاليدلاي شواي، او امنيتي داى ايس اى IS.I کسان هم په دي موټر کې و ، چې البته اسلحه ورسره نه وه او نور دوه موټره مسلح کسان و ، او ټوله لار په همدي موټر کې موزيك چې ښځو په اردو ژبي سندرو بدرگه کاوه ورږ ورږ جوړ کړي و، دا ددې لپاره چي ماته څه ازار راکړي ځکه دوي پوهيدل چې دا دشريعت او دين خلاف کار دي او دي ورباندي ځوريږي.

په لارکي مي دلمانځه کولو غوښتنه وکړه ځکه چې لمونځ په قضاء کېدو شو، په جواب کې مي واوريدل چی پېښور کې به يې وکړي او په څو کرته مې تکرار کړل ګټه يې ونه کړه، او نه يې ماته وخت راکړ چې فرضيت په ځاي کړم او نه يې دوی پروا وکړه .

پېښور ته په رسېدو هغه دفتر ته ننويستل شوم چي ما فکر کاوه چی دپاکستان دڅارګرۍ دفتر به وي يعني IS I خو اوس هم مطمئن نه يم چې دا به کوم ځاي وو هلته ددفتر يوي ځانګړي کوټې ته راهنمايې شوم چې دښکلو ميزونو او چوکيو درلودونکي و، او دپاکستان بيرغ، او دجناح عکس هم د ميز پر سر پراته وه، يو پښتون سړي په څرخنده چوکې کې ناست وو يو طرف او بل طرف ته يې دچوکې په ګرځولو حرکت کاوه.

دغه سړي چې ميانه قد يې درلود او ږيره يې خريېلې او لوڅ سر و، سپين چکي پاکستاني کلتوري جامي يې په تن وي. مخي ته راغی او ويې وويل، ډير ښه راغلي محترمه زه فلانکی يم، ددغه دفتر مسؤول يم، ته زمونږ سره ميلمه يې او داسي ميلمه يې چې خوښ مو يې او درباندي خوشحاله هم يو،خو زه نه پوهېدم چې ددي ټکو به څه معنا وه.

او په ذهن کې مي وګرځېدل چې داسړي په خپل قول کې صادق دی، خوښ او خوشحاله ځکه شو چې په ښو پيسو ورته خرڅيږم، دوی هغه څوك دی چې انسانان د مالونو په څير پلوری دلوړ قيمت مال دهر چا خوښ او پري خوشحاليږي، که نه انسان خو قيمت نلري، او نه يې څوك پلوري خاصتاً په شلمه، او يوويشتمه پيړۍ کې، خو د

پاکستان حکومت دا دظلم او انسان پلورني بازار تر اوسه هم تود او ګرم ساتلي دی دمسلمان خرڅول دډالرپه بدل روااوجهادبولی.

Download from: aghalibrary.com